

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 10. august 2022 blev i sag nr. 98099:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 6/4 2022 til nævnet samt i vedlagte bilag har klageren bl.a. anført:

"Vredet om på høj knæ medio dec. 2016 Klinisk (se vedhæftede) menisklæsion og læsion af forreste korsbånd. Verificeret ved MR 4/2-17. Anmelder skade 22/12-21. Afvises efter Forældelseslovens § 3 (3 år) Gør indsigelse i henhold til Forældelseslovens § 3 stk. 3. (30 år i anledning af personskade), hvilket atter afvises under henvisning til, at en fordring er en ret til at kræve en ydelse betalt, og at en fordring ikke er et krav på, at få en ulykke anerkendt. Med de oplysninger jeg har kunnet få om den juridiske definition af en fordring, er det ikke korrekt. I almindelig juridisk sprogbrug betegner en fordring det krav, som en person har overfor en anden om at gøre eller undlade at gøre noget. Ofte er fordringer pengebeløb, men kan også være andet f.eks. arbejdsydelse eller tjenesteydelse. Jeg har forsikret mig i Codan gennem mange år mod varige følger af ulykkestilfælde og forløbet viser med al tydelighed at tilstanden er varig. Jeg kommer ikke med symptomer, som jeg påstår skyldes en udokumenteret skade i 16. Skaden er dokumenteret ved lægelig vurdering og radiologisk undersøgelse.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg fordrer at Codan anerkender skaden og behandler den derefter (I Policen er der i øvrigt intet nævnt om forældelse)"

Selskabet har i brev af 22/4 2022 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Vores kunde, i det følgende kaldet, klageren, klager over at vi har afvist at anerkende en anmeldt knæskade sket den 15. december 2016. Vi har afvist skaden under henvisning til indtrådt forældelse.

Sagsforløb

Klageren havde på ulykkestidspunktet en ulykkesforsikring med forsikringsbetingelser ULC N. Police samt gældende forsikringsbetingelser vedlægges som bilag 1 og 1a.

Den 22. december 2021 anmelder klageren en skade på sit højre knæ sket den 15. december 2016.

I anmeldelsen oplyser klageren:

'Under spadseretur trak hunden uventet, således at jeg vred om på hø knæ, udad på fikseret fod. Umiddelbart smerter og hævelse og eftergivenhed i højre knæ.

...

MR viste medial menisklæsion samt læsion af forreste korsbånd. Fik fys træningsinstruktion. Trods denne fortsatte eftergivenhed i hø knæ med efterfølgende hævelse og smerter spec ved gang på ujævnt terræn. Må gå med forsigtighed. Løb og sportsaktiviteter udelukket. Må støtte mig til gelænder ved gang på trapper for at undgå at knæet giver efter med smerter og hævelse til følge'.

Vedhæftet anmeldelsen er billeddiagnostisk epikrise af 4. februar 2017 hvoraf fremgår:

'MR-skanning af højre knæled mhp. Menisk – og korsbåndslæsion: Der ses lille intraartikulær ansamling, som strækker sig op i recessus suprapatellaris. I mediale menisks baghorn ses udbredte centrale signalforandringer, som forløber igennem den inferiore flade i tæt relation til den frie rand, idet hele baghornet er involveret. Midt i corpus ses en vertikal læsion med signalforandringer igennem superiore og inferiore flade. Der er cirka 1 cm diastase. Der er udtalt subkondralt ødem medalt i mediale tibiakondyl. I den distale del af ACL ses centrale signalforandringer og ACL er relativt horizontalt forløbende, hvorfor partiel læsion må mistænkes. Der er femurkondyl eller posteriort i tibia som sekundære tegn evt. ACLs læsion. Laterale menisk, PCL og kollaterale ligamenter er normale. Der er diskret flosset brusk overflade på mediale ledfacet af patella forenelig med kondromalasi. I øvrigt ses ossøse strukturer og bløddele'.

Kopi af skadeanmeldelse og MR-beskrivelse er vedlagt af klageren.

Efter gennemgang af oplysningerne, sender vi den 3. januar 2022 et brev til klageren hvor vi oplyser, at hendes eventuelle krav i anledning af skaden er forældet. Hun klager efterfølgende over afgørelsen, som fastholdes i brev af 1. og 10. februar 2022. Vores breve vedlægges som bilag 2, 2a og 2b.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Vores vurdering

Efter modtagelsen af klagen via Ankenævnet har vi gennemgået sagen på ny, men har ikke fundet anledning til at ændre vores afgørelse. Vi fastholder, at skaden fra december 2016 er for sent anmeldt.

I klagerens gældende forsikringsbetingelser under fælles betingelser punkt 8.0 **'forældelse af sikreres krav'** fremgår det, at *'For dækning af skader gælder forsikringsaftalelovens almindelige bestemmelser, jvfr. dog bestemmelsen i pkt. 6, 3. og 4. afsnit'*.

Af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1 fremgår, at *'krav i anledning af forsikringsaftalen forældes efter reglerne i forældelsesloven, jf. dog stk. 2-6'*.

Ifølge forældelseslovens §§ 2 og 3 gælder en 3-årig forældelsesfrist for at anmelde sit krav til forsikringen. Fristen regnes fra det tidligste tidspunkt, hvor vedkommende kan fremsætte sit krav om forsikringsdækning over for sin forsikring. Efter ankenævnets praksis er dette tidspunktet, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft en rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet, selvom en eventuel méngrad først ville kunne opgøres senere.

Af de lægelige oplysninger fremgår, at klageren ved undersøgelse den 22. december 2016 blev henvist til en MR-scanning af højre knæ på mistanke om korsbånds – og meniskskade. I skadeanmeldelsen til os oplyser klageren, at hun har gener i knæet i form af smerter og eftergivenhed, og at disse gener har været til stede siden skaden skete.

Det er derfor vores vurdering, at skaden allerede på dette tidspunkt havde vist sig på en sådan måde, at klageren måtte være klar over, at hun kunne have et krav mod selskabet, hvorfor forældelsesfristen skal regnes fra dette tidspunkt.

Klageren var i hvert fald bekendt med, at hun kunne have et krav mod selskabet på tidspunktet, hvor menisk- og korsbåndslæsionen blev konstateret, den 4. februar 2017, hvorfor fristen på de 3 år senest skal regnes fra denne dato. Et eventuelt krav som skaden gav anledning til, var derfor forældet ved klagerens anmeldelse til os den 22. december 2021."

Klageren har i mail af 6/5 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Så vidt jeg kan læse i forsikringsaftalelovens § 29 indledes med: Krav i anledning af forsikringsaftalen forældes efter reglerne i Forældelsesloven. Af forældelseslovens § 3, stk.3, fremgår, at forældelse indtræder senest 30 år efter den skadevoldende handlingsophør for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af personskade. Jeg har således ikke yderligere kommentarer end allerede fremsendte bortset fra at jeg atter vil gøre opmærksom på, at tilstanden er stationær og varig, og at jeg netop har forsikret mig med varige følger af ulykkestilfælde. Jeg fastholder derfor min fordring."

Selskabet har i mail af 24/5 2022 til nævnet bl.a. anført:

"Forældelseslovens § 3, stk. 3, fastsætter den absolutte forældelsesfrist for fordringer på erstatning eller godtgørelse i anledning af en personskade. Den absolutte frist på 30 år i § 3, stk. 3, nr. 1, sætter således grænsen for, hvor længe den 3-årige forældelsesfrist efter stk. 1 kan være suspenderet efter stk. 2. Som anført i vores tidligere indlæg til nævnet er det vores vurdering, at klageren allerede på skadestidspunktet og i hvert fald senest den 22. december 2016, hvor klageren blev henvist til MR scanning på mistanke om en korsbånds- og menisklæsion af højre knæ, var bekendt med at hun kunne have et eventuelt krav mod selskabet og derfor havde anledning til at anmelde

kravet til os. Når klageren har kendskab til en skade, som kan give anledning til erstatning fra forsikringen, har klageren således også en pligt til at reagere og kan ikke blot forholde sig passiv."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af MR-scanning fra sygehus af 4/2 2017 fremgår bl.a.:

"MR-skanning af højre knæled mhp. menisk - og korsbåndslæsion: Der ses lille intraartikulær ansamling, som strækker sig op i recessus suprapatellaris. I mediale menisks baghorn ses udbredte centrale signalforandringer, som forløber igennem den inferiore flade i tæt relation til den frie rand, idet hele baghornet er involveret. Midt i corpus ses en vertikal læsion med signalforandringer igennem superiore og inferiore flade. Der er cirka 1 cm diastase. Der er udtalt subkondralt ødem mediallyt i mediale tibiakondyl. I den distale del af ACL ses centrale signalforandringer og ACL er relativt horizontalt forløbende, hvorfor partiel læsion må mistænkes. Der er ingen sublaksation af tibia og intet subkondralt ødem anterolateralt i laterale femurkondyl eller posterioart i tibia som sekundære tegn evt. ACLs læsion. Laterale menisk, PCL og kollaterale ligamenter er normale. Der er begyndende højdereduktion af brusken i den vægtbærende del af mediale ledkammer forenelig med artrose. Der er diskret flosset brusk overflade på mediale ledfacet af patella forenelig med kondromalasi. I øvrigt ses normale ossøse strukturer og bløddele. MRD: Effusio articulatio gen dexter minimalis Laesio menisci medialis gen dexter Laesio partialis ACL gen dexter obs pro Arthrosis articulatio gen dexter"

Af skadeanmeldelse af 22/12 2021 fremgår bl.a.:

"GØR UDTRYKKELIGT OPMÆRKSOM PÅ AT UT SKETE MEDIO DEC. 2016 OG IKKE PÅ DEN ANFØR-
TESKADE DATO

Hvordan skete ulykken?

Under spadseretur trak hunden uventet, således at jeg vred om på hø knæ, udad på fikseret fod. Umiddelbart smerter og hævelse og eftergivenhed i højre knæ

...

Har du yderligere oplysninger eller kommentarer, kan du skrive dem her.

MR viste medial menisklæsion samt læsion af forreste korsbånd. Fik fys træningsinstruktion. Trods denne fortsatte eftergivenhed i hø knæ med efterfølgende hævelse og smerter spec ved gang på ujævnt terræn. Må gå med forsigtighed. Løb og sportsaktiviteter udelukket. Må støtte mig til gelænder ved gang på trapper for at undgå at knæet giver efter med smerter og hævelse til følge"

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 22/12 2021, at hun medio december 2016 kom til skade med sit højre knæ. Klageren er utilfreds med, at selskabet har afvist at yde dækning. Klageren har anført, at hendes tilstand er varig, og at skaden er dokumenteret ved lægelig vurdering og radiologisk

undersøgelse. I policen er der intet nævnt om forældelse. Klageren har anført, at forældelse først indtræder 30 år efter den skadevoldende handlingens ophør ved personskade.

Selskabet har afvist klagerens krav under henvisning til, at kravet er forældet. Selskabet har anført, at klageren var i hvert fald bekendt med, at hun kunne have et krav mod selskabet den 4/2 2017, hvor menisk- og korsbåndslæsionen blev konstateret, og at fristen på de 3 år senest skal regnes fra denne dato. Den absolutte frist på 30 år i § 3, stk. 3, nr. 1, sætter grænsen for, hvor længe den 3-årige forældelsesfrist efter stk. 1 kan være suspenderet efter stk. 2.

Af MR-scanning fra sygehus af 4/2 2017 fremgår det, at "MR-skanning af højre knæled mhp. menisk - og korsbåndslæsion: Der ses lille intraartikulær ansamling, som strækker sig op i recessus suprapatellaris. I mediale menisks baghorn ses udbredte centrale signalforandringer, som forløber igennem den inferiore flade i tæt relation til den frie rand, idet hele baghornet er involveret. Midt i corpus ses en vertikal læsion med signalforandringer igennem superiore og inferiore flade. Der er cirka 1 cm diastase. Der er udtalt subkondralt ødem medialt i mediale tibiakondyl. I den distale del af ACL ses centrale signalforandringer og ACL er relativt horizontalt forløbende, hvorfor partiel læsion må mistænkes. Der er ingen sublaksation af tibia og intet subkondralt ødem anterolateralt i laterale femurkondyl eller posteriort i tibia som sekundære tegn evt. ACLs læsion. Laterale menisk, PCL og kollaterale ligamenter er normale. Der er begyndende højdereduktion af brusken i den vægtbærende del af mediale ledkammer forenelig med artrose. Der er diskret flosset brusk overflade på mediale ledfacet af patella forenelig med kondromalasi. I øvrigt ses normale ossøse strukturer og bløddele. MRD: Effusio articulatio gen dexter minimalis Laesio menisci medialis gen dexter Laesio partialis ACL gen dexter obs pro Arthrosis articulatio gen dexter"

Af forsikringsbetingelsernes punkt 8 fremgår det, at for dækning af skader gælder forsikringsaftalelovens almindelige bestemmelser.

Ankenævnet for Forsikring

6.

98099

Det følger af forsikringsaftalelovens § 29, stk. 1, og forældelseslovens § 2 og § 3, at et krav på forsikringsdækning forældes 3 år efter det tidligste tidspunkt, hvor klageren kunne fremsætte et krav om forsikringsdækning over for forsikringsselskabet. Efter nævnets praksis er dette tidspunktet, hvor skaden har vist sig på en sådan måde, at klageren har haft rimelig anledning til at anmelde kravet til selskabet. Det gælder også, hvis en eventuel méngrad først ville kunne opgøres senere.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere selskabets afgørelse, idet klagerens krav var forældet forud for anmeldelsen til selskabet den 22/12 2021.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at klageren ved MR-scanning den 4/2 2017 fik påvist en menisk- og korsbåndlæsion.

Det, som klagerne i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Jens Kruse Mikkelsen

formand